

повинні вважатися головними. Як вже було відмічено раніше, найбільшу увагу в компанії заслуговують наступні два основні показники результату діяльності: розмір грошового прибутку і рівень рентабельності всього капіталу. Ці показники повинні визначатися, виходячи з руху грошових потоків в компанії. Так, наприклад, реальний прибуток для компанії є різницею між позитивними і негативними грошовими потоками, а рівень рентабельності найоб'єктивніше визначається як відношення даного грошового прибутку до всіх грошових витрат. Саме тому основним об'єктом реформування в умовах кризисної ситуації повинні виступати критерії ефективності і оптимальності, визначувані відносно всіх господарських операцій.

Перелік посилань

1. Акофф Р.Л. Идеализированное проектирование. Как предотвратить завтрашний кризис сегодня. Создание будущего организации. [Текст] / Акофф Р.Л., Магидсон Д., Эддисон Г. [пер.Ф.П. Тарасенко]. – Д.: Баланс Бизнес Букс, 2007. – 320с. – ISBN 0-13-196363-5 (англ.).

2. Воронкова А.Е. Диагностика stanu підприємства: теорія і практика. [Текст] / Воронкова А.Е., Вечерковські Р.З., Воронков Д.К., Коренєв Е.Н., Мажура І.В. [заг.ред. А.Е. Воронкова]. – Х.: – ВД «ІНЖЕК», 2006. – 447с. – ISBN 966-392-068-8.

Хваль Ю.О.

студент ФММ, НТУУ «КПІ»

СВІТОВИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

Формування малого бізнесу є важливим чинником економічного зростання країни та підвищення рівня життя населення. Предметом дослідження статті є розвиток та становлення державного регулювання малого підприємства в економічно розвинутих країнах. Обґрунтовано пропозиції внесення змін у чинне законодавство України щодо розвитку малого бізнесу в умовах переходу до ринкової економіки.

Formation of small business is an important factor in economic growth and raising living standards. The subject of research of the article is the development and establishment of state regulation of small businesses in economically developed countries. Substantiate the proposal amending the current legislation of Ukraine on the development of small businesses in the transition to a market economy.

Ключові слова: малий бізнес, економічний розвиток, податкове регулювання.

Вступ. У розвинутих країнах малий бізнес є невід'ємною частиною ринкового господарства. Це зумовлено тим, що малий бізнес є запорукою демократизації економіки та суспільного життя, чинником підтримання

соціальної справедливості в суспільстві, відіграє провідну роль у зміні структури форм власності, створює значні можливості для працевлаштування широких верств населення. Проблемами розвитку малого підприємництва займалися такі відомі вчені як А.І. Барановський, М.Д. Білик, Ю.І. Єхануров, О.В. Жук, а також П. Бернс, П. Друкер, П. Равантлоу, Й. Шумпетер та інші.

Одним з найважливіших політичних і економічних завдань України є підтримка та розвиток підприємництва. Побудова в Україні соціально орієнтованої ринкової економіки європейського типу неможлива без підвищення підприємницької активності її громадян. Але і втручання держави у ринкові відносини є необхідним тому, що, по-перше, держава зобов'язана турбуватися про найменш захищені верстви населення, по-друге, підприємницька діяльність використовує найскладніші технології, контроль за використанням яких повинен здійснюватися відповідними державними органами, по-третє, участь у світовому перерозподілі праці змушує державу не тільки прогнозувати свою економічну політику, а й використовувати інші механізми її реалізації (економічні санкції, заборону на експорт, ліцензії, державне мито тощо).

Постановка задачі. Метою даної статті є аналіз механізмів державного регулювання підприємств малого бізнесу в економічно розвинених країнах.

Теоретичною і методологічною основою статті є фундаментальні положення економічної теорії, наукові роботи українських і зарубіжних учених з проблем державного регулювання підприємств малого бізнесу, а також нормативні й законодавчі акти України.

Для досягнення поставленої мети в роботі було використано загально - наукові та спеціальні економічні методи, серед яких метод аналізу та синтезу, об'єктивності, системності, логіко-теоретичного узагальнення та порівняльно – економічного аналізу.

Результати дослідження. У світовій практиці існує близько 50 визначень малого бізнесу. Виділяють різні критерії визначення масштабів підприємств:

- розмір капіталу, чисельність працюючих, галузева незалежність (Японія);
- сума активів, обсяг річної реалізації продукції (Пд. Корея);
- показники річного обігу (ФРН і Великобританія) та ін..

Так, в Англії мале підприємство є важливим сегментом господарства країни. Із загального числа приватних компаній на долю малих приходиться : в торгівлі – 65%, в будівництві – 38%, в обробній промисловості – 27%, в секторі побутових послуг – 23%. В Японії, “країні малих підприємств”, нараховується 5,7 млн малих підприємств та підприємців, що сприяє 88 % зайнятих (1-е місце в світі за часткою зайнятих). Мале підприємство відіграє також важливу роль в економічному і соціальному житті США. Так, на їхню частку оптової торгівлі доводиться - 86% валового продукту приватного сектору, у сфері обслуговування - 81%, у будівництві - 80%.

Але, незважаючи на те, що у Німеччині та Франції значно поширені малі та середні підприємства, визнаним європейським лідером у цій сфері

вважається Італія з майже 800 тис. промислових підприємств країни 99 % становлять малі та середні.

В Україні за даними Державного комітету статистики кількість малих підприємств у розрахунку на 10 тис. ос. наявного населення склала 72 одиниці з часткою найманих працівників 24,3%.

Кожна економічно розвинена країна має свої механізми впливу на функціонування та розвиток малого бізнесу. У Франції була розроблена система заходів, спрямована на надання допомоги 22 тис. малим і середнім промисловим підприємствам. Міністерство економіки Німеччини затвердило програму “Євро-фітнес”, задача якої – допомогти малим та середнім підприємствам підготуватися до функціонування в умовах єдиного внутрішнього ринку ЄС. В межах цієї програми асигнуються кошти на проведення досліджень, розширення допомоги підприємству, активізацію участі малих та середніх компаній в європейських ярмарках та виставках. В Італії діє закон про заходи щодо сприяння модернізації та розвитку малих підприємств. Особлива увага приділяється депресивним південним районам. Новостворені малі промислові підприємства південних районів Італії протягом 10 років взагалі не платять податок на прибуток і місцеві податки.

Так, механізм пільгового оподаткування малих підприємств в економічно розвинутих країнах орієнтується на такі положення: звільнення від податку реінвестованого у підприємство прибутку; скасування податку на залучений капітал і лібералізацію оподаткування одержаного у результаті цього прибутку.

Таким чином, аналізуючи світовий досвід розвитку та становлення малого бізнесу в економічно розвинутих країнах, в Україні необхідно провести ряд таких заходів:

1. Реформувати податкову систему, зменшивши податковий тиск шляхом зниження податків на заробітну плату, ПДВ, митних зборів на імпортовану продукцію, розширення бази оподаткування, тощо.

2. Перетворити податкову систему на стимулюючий фактор розвитку малого бізнесу. Дію Указу Президента “Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва” необхідно поширити на всі малі підприємства. Право на єдиний пільговий податок повинні мати не лише мікропідприємства, але й інші суб’єкти малого бізнесу.

3. Проводити інноваційну діяльність.

4. Сприяти співпраці великого та малого бізнесу.

5. Підтримувати зовнішньоекономічній діяльності малих підприємств.

6. Розробляти програми розвитку та підтримки малого бізнесу у великих містах.

7. Забезпечувати міжнародну підтримку.

Висновки. Мале підприємництво є невід’ємною складовою частиною будь-якої економічної системи. Малі підприємства заповнюють ті сфери, де великий бізнес неефективний, а мале виробництво – найдоцільніше з економічного погляду. Становлення малого бізнесу є життєвонеобхідною умовою реформування української економіки. Але сектор малого бізнесу в Україні ще недостатньо розвинутий. негайних змін потребує податкова

ситуація.

Тому сьогодні увагу держави доцільно сконцентрувати на забезпеченні сприятливих умов для розвитку підприємництва: проведенні комплексних економічних реформ, запровадженні пільгового оподаткування суб'єктів малого бізнесу, дерегулюванні підприємницької діяльності.

Перелік посилань

1. Васюта В.Б. Розвиток малого підприємництва в Україні у 2004 р. // Економіка і регіон . – 2005. – №4(7). – с. 93–96.
2. Іщенко Г. Підприємництво на порозі змін // Урядовий кур'єр. – 2004, № 39. – с. 6.
3. Національна економіка: Підручник. / За ред. проф., к.е.н. П.В. Круша. 2-ге вид. – К.: Каравела; Піча Ю.В., 2008. – с. 268-276
4. Основні показники розвитку малих підприємств в Україні – ukrstat.kmu.gov.ua
5. Політична економія: Навч. пос. / К.Т. Кривенко, В.С. Савчук, О.О. Беляєв та ін.; За ред. д-р екон. наук, проф. К.Т. Кривенка. – К.: КНЕУ, 2001. – с. 220-221.
6. Черда М. Підприємництво: теоретичні основи. – Запоріжжя, 2004. – 208 с.

Хринюк О.С.

к.е.н., доцент НТУУ «КПІ»

Коба Ю.О.

студент ФММ, НТУУ «КПІ»

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Робота присвячена розгляду деяких напрямків вдосконалення системи управління витратами на підприємствах, до яких можна віднести наступні: моделювання оптимальної системи управління витратами з врахуванням існуючих проблем щодо їх формування та контролю; побудова інформаційної системи підприємства з адаптацією документообігу та забезпеченням взаємозв'язку управлінського і фінансового обліку.

The work is devoted to consideration of the main directions of improvement of cost management system at companies, to which the author refers the followings: a design of optimum cost management system considering existent problems with their forming and control; a construction of the informative system of enterprise with adaptation of document flows and providing of connection of administrative and financial accounting.

Ключові слова: витрати, система управління витратами, управління бізнес-процесами.

Вступ. Максимізація прибутку і підвищення ефективності виробництва є одним з головних завдань менеджерів сучасних підприємств, чого неможливо досягнути без ефективного управління виробничо-господарськими витратами. В умовах економічної зацікавленості господарюючих суб'єктів у кінцевих